

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το σχέδιο νόμου που υποβάλλεται προς ψήφιση σκοπείται η νομοθετική κύρωση της Σύμβασης, που υπογράφηκε στη Ραμπάτ, στις 20 Μαρτίου 2007, μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου.

Με τη Σύμβαση επιδιώκεται η αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, το οποίο πραγματοποιείται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

1. Γενικό Μέρος

Το φαινόμενο εν γένει της διπλής φορολογίας του εισοδήματος σε διεθνές επίπεδο παρατηρείται από τη στιγμή που δύο κράτη επιβάλλουν ταυτόχρονα φόρο στον ίδιο φορολογούμενο για το ίδιο εισόδημα της ίδιας χρονικής περιόδου. Αυτό μπορεί να συμβεί, διότι κάθε κράτος φορολογεί, τόσο τους κατοίκους του για το εισόδημά τους απανταχού της γης (κριτήριο κατοικίας), όσο και τους μη κατοίκους, αλλά μόνον για τα εισοδήματά τους που προκύπτουν από πηγές μέσα το κράτος αυτό (κριτήριο πηγής).

Συνεπώς, ένα κράτος, κατά την άσκηση της φορολογικής εξουσίας του, επιβάλλει φόρο σε κάτοικό του για εισόδημα που προέκυψε από πηγές σε ένα άλλο κράτος, το οποίο, όμως, ασκώντας και αυτό παράλληλα τη φορολογική του εξουσία, επιβάλλει φόρο στο ίδιο πρόσωπο για την ίδια χρονική περίοδο, για το εισόδημα που προέκυψε από πηγές εντός του τελευταίου αυτού κράτους.

Είναι γνωστό ότι το φαινόμενο της διπλής φορολογίας του εισοδήματος συνιστά εμπόδιο στις διεθνείς οικονομικές σχέσεις, ειδικότερα, δε, στην ανταλλαγή των αγαθών και των υπηρεσιών και στην κίνηση των κεφαλαίων και των προσώπων. Η άρση του εμποδίου αυτού επιτυγχάνεται βέβαια και μονομερώς βάσει των διατάξεων της εθνικής φορολογικής νομοθεσίας του καθενός Κράτους, αλλά κατά κύριο λόγο βάσει διμερών συμβάσεων που καταρτίζονται μεταξύ των ενδιαφερόμενων Κρατών.

Με τις συμβάσεις αυτές καθορίζεται η έκταση της φορολογικής εξουσίας των Συμβαλλομένων Κρατών, η μέθοδος αποφυγής της διπλής φορολογίας και θεσπίζεται η διοικητική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών για την περιστολή της φοροδιαφυγής.

Ειδικότερα, με τις συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος:

1. Θεσπίζεται ευνοϊκότερο φορολογικό καθεστώς υπέρ των κατοίκων (φυσικών και νομικών προσώπων) του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, που θα επιθυμούσαν να ασκήσουν επιχειρηματική δραστηριότητα ή να αποκτήσουν εισοδήματα από πηγές εντός του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

2. Εξασφαλίζεται σταθερότητα στο φορολογικό καθεστώς που θεσπίζεται με τη Σύμβαση, διότι η Σύμβαση, εί-

ναι ανεξάρτητη από τις μεταβολές των εσωτερικών νομοθεσιών Συμβαλλόμενων Κρατών. Οι Συμβάσεις καταρτίζονται για να ισχύσουν επί μακρό χρονικό διάστημα και δεν είναι δυνατόν να τροποποιηθούν μονομερώς, εκτός αν καταγγελθούν από το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, πράγμα μάλλον δύσκολο, οπότε παύουν να ισχύουν. Η εν λόγω σταθερότητα αποτελεί σημαντικό πλεονέκτημα για τους κατοίκους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οι οποίοι θα επιθυμούσαν να πραγματοποιήσουν επενδύσεις στο άλλο κράτος.

3. Καθιερώνεται η αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης σε θέματα φορολογίας, των υπηκόων του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι των υπηκόων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

4. Καθορίζονται οι μέθοδοι αποφυγής της διπλής φορολογίας στην περίπτωση, κατά την οποία και τα δύο Κράτη (Κράτος πηγής και Κράτος κατοικίας) έχουν δικαίωμα φορολογίας του ίδιου εισοδήματος. Το Κράτος της κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος είτε εξαιρεί από τη φορολογία το εισόδημα το οποίο, βάσει των διατάξεων της Σύμβασης υπήχθη σε φορολογία στο άλλο κράτος (κράτος πηγής) είτε διατηρεί το δικαίωμα φορολογίας, οπότε πιστώνει το φόρο που καταβλήθηκε για το ίδιο εισόδημα στο κράτος της πηγής.

5. Θεσπίζεται μηχανισμός επίλυσης των διαφορών, δηλαδή μιας πρόσθετης διοικητικής διαδικασίας υπέρ των κατοίκων των Συμβαλλόμενων Κρατών, ανεξάρτητα από τα ένδικα μέσα που παρέχονται από την εθνική νομοθεσία εκάστου, όταν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

6. Καθιερώνεται μηχανισμός διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών, με σκοπό αφ' ενός τον ορθό καθορισμό του φόρου κατά τις διατάξεις τόσο της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλόμενων Κρατών, όσο και της Σύμβασης, αφ' ετέρου την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής.

Η αποτελεσματικότητα των διμερών συμβάσεων έχει από παλιά διαπιστωθεί από τους Διεθνείς Οργανισμούς (Ο.Η.Ε., Ο.Ο.Σ.Α.), οι οποίοι μέσα στα πλαίσια της επιδίωξης του γενικότερου σκοπού τους, δηλαδή της διεθνούς συνεργασίας, της εξύψωσης της οικονομίας των Κρατών και του βιοτικού επιπέδου των λαών τους, συνιστούν στα κράτη-μέλη τους την εξάλειψη διπλής φορολογίας, μέσω της σύναψης σχετικών διμερών συμφωνιών. Οι Διεθνείς αυτοί Οργανισμοί έχουν καταρτίσει Πρότυπα Σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας.

Η Ελλάδα, ως μέλος του Ο.Ο.Σ.Α., κατά τις διαπραγματεύσεις με άλλα κράτη - μέλη ή ακόμη και με μη μέλη του Ο.Ο.Σ.Α., για την κατάρτιση συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, χρησιμοποιεί ως βάση το αναθεωρημένο Πρότυπο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α. (MODEL TAX CONVENTION ON INCOME AND CAPITAL)). Η προς κύρωση Συμφωνία βασίσθηκε στο παραπάνω Πρότυπο Σύμβασης του ΟΟΣΑ και ελήφθησαν υπόψη οι Επιφυλάξεις που η Χώρα μας έχει τηρήσει επί ορισμένων διατάξεων άρθρων του προαναφερόμενου ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΥΜΒΑΣΗΣ.

Κατά τις διαπραγματεύσεις της Σύμβασης αυτής, που υποβάλλεται προς κύρωση, μελετήθηκαν τα φορολογικά συστήματα των δύο χωρών, εκτιμήθηκαν οι προοπτικές

συνεργασίας τους και καταβλήθηκε προσπάθεια για την επίτευξη όρων προς εξασφάλιση, τόσο των δημοσιονομικών, όσο και των οικονομικών συμφερόντων της Χώρας.

2. Ειδικό Μέρος

Με τα κυριότερα άρθρα της εν λόγω Σύμβασης που υποβάλλεται για νομοθετική κύρωση, προβλέπονται ειδικότερα τα εξής:

Άρθρο 5 Μόνιμη Εγκατάσταση

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται η έννοια και το περιεχόμενο του όρου «μόνιμη εγκατάσταση». Η σημασία του όρου αυτού στις διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος είναι μεγάλη, διότι βάσει αυτού κρίνεται πότε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αποκτά το δικαίωμα να φορολογήσει τις επιχειρήσεις του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους που ασκούν δραστηριότητα στο έδαφός του.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού αναφέρονται ενδεικτικά σε δραστηριότητες που συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση για τις επιχειρήσεις των Συμβαλλόμενων Κρατών, όταν αυτές επεκτείνουν τη δραστηριότητα τους στο άλλο κράτος. Επίσης, κατά αρνητικό και περιοριστικό τρόπο απαριθμούνται οι δραστηριότητες των επιχειρήσεων που δεν συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση.

Ειδικά για τις τεχνικές επιχειρήσεις, το Πρότυπο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α., που απετέλεσε τη βάση της Σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και του Μαρόκου, προβλέπει ότι για να αποκτήσει μία τεχνική επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο κράτος και, επομένως, να φορολογηθεί στο Κράτος αυτό, πρέπει το έργο που θα κατασκευάσει να έχει διάρκεια μεγαλύτερη από δώδεκα (12) μήνες. Στη συγκεκριμένη σύμβαση οι τεχνικές επιχειρήσεις του ενός κράτους θα φορολογούνται στο άλλο κράτος, εφόσον εκτελούν σε αυτό εργασίες για διάστημα άνω των έξι (6) μηνών.

Με το εν λόγω άρθρο ορίζονται επίσης κανόνες για τη φορολογική μεταχείριση των επιχειρήσεων του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, όταν ασκούν δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω ενός τρίτου προσώπου (αντιπροσώπου), καθώς και των ασφαλιστικών εταιρειών που επίσης δραστηριοποιούνται μέσω πράκτορα.

Άρθρο 6 Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, το εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη (και στο κράτος πηγής του εισοδήματος, δηλαδή στο κράτος στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία και στο κράτος κατοικίας του δικαιούχου), σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του καθενός.

Οι ίδιες διατάξεις εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης ως και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία, η οποία χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Η διπλή φορολογία που μπορεί να προκύψει κατ' αυτόν τον τρόπο, αποφεύγεται βάσει των διατάξεων του άρθρου 23 της Σύμβασης.

Άρθρο 7 Κέρδη επιχειρήσεων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται η γενική αρχή, κατά την οποία κάθε Κράτος έχει αποκλειστικό δικαίωμα να φορολογεί τα εμπορικά και βιομηχανικά κέρδη των επιχειρήσεων που βρίσκονται στο έδαφός του.

Παράλληλα, όμως, εισάγεται και η εξαίρεση από τη γενική αυτή αρχή, σύμφωνα με την οποία, όταν μια επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους, επεκτείνει την επιχειρηματική της δραστηριότητα στο άλλο κράτος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό, τότε το δεύτερο αυτό κράτος αποκτά δικαίωμα να φορολογήσει την επιχείρηση αυτή για τα κέρδη που πραγματοποιεί στο έδαφός του, μέσω της μόνιμης εγκατάστασης. Αποδίδονται, δε, στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη που θα πραγματοποιούνταν από αυτήν, εάν αυτή ήταν χωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και η οποία ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση, της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι, κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, αφαιρούνται, μεταξύ των άλλων εξόδων και ένα τμήμα των γενικών και διαχειριστικών εξόδων, τα οποία πραγματοποιούνται από το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης για λογαριασμό της μόνιμης εγκατάστασης.

Άρθρο 8 Ναυτιλιακές και εναέριες μεταφορές

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται τα κριτήρια βάσει των οποίων φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές.

Ειδικότερα, όσον αφορά τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές καθιερώνεται το κριτήριο του νηολογίου του πλοίου (σημαία του πλοίου) ή το κριτήριο του κράτους εφοδιασμού με ναυτιλιακά έγγραφα. Και τα δύο κριτήρια εξασφαλίζουν πλήρως τα ελληνικά συμφέροντα. Για το λόγο αυτόν, η Χώρα μας επιδιώκει κατά τη σύναψη διμερών συμβάσεων αποφυγής της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, την καθιέρωση του κριτηρίου του νηολογίου του πλοίου, σύμφωνα με την επιφύλαξη που έχει διατυπώσει επί του σχετικού άρθρου του ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ Ο.Ο.Σ.Α..

Στην εν λόγω Σύμβαση, με βάση τα κριτήρια αυτά, τα ελληνικά πλοία φορολογούνται μόνο στην Ελλάδα. Το Μαρόκο είναι υποχρεωμένο να απαλλάσσει από τη φορολογία τα ελληνικά πλοία όταν προσεγγίζουν τα λιμάνια του.

Όσον αφορά τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές καθιερώνεται το κριτήριο της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης (place of effective management), που εκμεταλλεύεται τα αεροσκάφη. Σύμφωνα με το κριτήριο αυτό το καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογεί αποκλειστικά τα κέρδη των αεροπορικών επιχειρήσεων για

τα κέρδη που πραγματοποιούν από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές, ανεξάρτητα από το πού αυτά προκύπτουν, αρκεί η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των εργασιών τους να βρίσκεται στην επικράτειά του. Αντίθετα, αν η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των αεροπορικών επιχειρήσεων βρίσκεται στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, το πρώτο Συμβαλλόμενο Κράτος υποχρεούται να τις απαλλάξει από τη φορολογία για τα κέρδη που προκύπτουν στην επικράτειά του.

Άρθρο 9

Συνδεδεμένες επιχειρήσεις

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού αναφέρονται στις συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων (μητρικών, θυγατρικών ή εταιρειών του ίδιου ομίλου) και προβλέπουν ότι οι φορολογικές αρχές του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχουν το δικαίωμα, κατά τον προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού, να αναμορφώνουν τα κέρδη της, αν διαπιστωθεί ότι στις οικονομικές σχέσεις αυτής της επιχείρησης και μίας άλλης συνδεδεμένης επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν επικρατούν συνθήκες ανοικτής αγοράς.

Κατά την αναμόρφωση των κερδών μίας επιχείρησης, υπό τις συνθήκες που αναφέρονται ανωτέρω, μπορεί να γεννάται και θέμα οικονομικής διπλής φορολογίας στο μέτρο κατά το οποίο τα επιπλέον κέρδη λόγω αναπροσαρμογής στο ένα Κράτος έχουν ήδη φορολογηθεί στο επίπεδο της συγγενούς επιχείρησης στο άλλο Κράτος.

Επισημαίνεται ότι οι συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος δεν καλύπτουν την οικονομική διπλή φορολογία. Με τις διατάξεις όμως του άρθρου αυτού, όπως και τις διατάξεις σχετικά με τον Αμοιβαίο Διακανονισμό προβλέπονται διαδικασίες για την εξάλειψη της οικονομικής διπλής φορολογίας.

Σημειώνεται ότι, αν οι συναλλαγές μεταξύ δύο συγγενών επιχειρήσεων διεξάγονται με βάση τους κανόνες της ανοικτής αγοράς (*arm's length principle*), η προαναφερόμενη αναμόρφωση των κερδών δεν επιτρέπεται εκ του λόγου μόνον ότι οι δύο επιχειρήσεις ανήκουν στον ίδιο όμιλο.

Άρθρο 10

Μερίσματα

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η φορολογία των μερισμάτων που καταβάλλονται από εταιρεία του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Συγκεκριμένα, το πρωταρχικό δικαίωμα της φορολογίας των μερισμάτων έχει το κράτος κατοικίας του δικαιούχου των μερισμάτων, ενώ παράλληλα αναγνωρίζεται και στο κράτος της πηγής, δηλαδή στο κράτος που βρίσκεται το νομικό πρόσωπο που διανέμει τα μερίσματα, το δικαίωμα να φορολογεί τα εν λόγω μερίσματα, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία αλλά ο φόρος που θα επιβάλλει δεν μπορεί να υπερβαίνει κατ' απόλυτο ποσό το 5% επί του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, όταν ο δικαιούχος αυτών είναι εταιρεία του ενός εκ των Συμβαλλόμενων Κρατών (εκτός προσωπικής εταιρείας) με άμεση συμμετοχή τουλάχιστον 25% στο κεφάλαιο της εταιρείας του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους

που καταβάλλει τα μερίσματα. Για όλες τις άλλες περιπτώσεις, δηλαδή για συμμετοχή μικρότερη του 25%, ο συντελεστής παρακράτησης θα είναι 10%.

Σημειώνεται ότι με βάση τις εσωτερικές διατάξεις, για τα μερίσματα προβλέπεται να γίνεται παρακράτηση φόρου με 10% από 1.1.2009 με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης των δικαιούχων (άρθρο 18 του ν. 3697/2008 ΦΕΚ 194 Α'/25.9.2008).

Άρθρο 11

Τόκοι

Το άρθρο αυτό ρυθμίζει τη φορολογία των τόκων που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Το κράτος της κατοικίας διατηρεί το δικαίωμα φορολογίας των τόκων αυτών. Παρέχεται, όμως, και στο κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι (κράτος πηγής), το δικαίωμα φορολογίας, με βάση την εσωτερική νομοθεσία του, αλλά ο φόρος που θα επιβληθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

Άρθρο 12

Δικαιώματα

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία των δικαιωμάτων (*royalties*), δηλαδή του εισοδήματος που προκύπτει από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου κ.λπ..

Σύμφωνα με το ΠΡΟΤΥΠΟ ΣΥΜΒΑΣΗΣ του Ο.Ο.Σ.Α., το αποκλειστικό δικαίωμα της φορολογίας των δικαιωμάτων παραχωρείται στο κράτος κατοικίας του δικαιούχου αυτών. Η Ελλάδα έχει τηρήσει Επιφύλαξη επί του σχετικού άρθρου του ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΥΜΒΑΣΗΣ του Ο.Ο.Σ.Α., ως προς το σημείο αυτό. Βάσει της Επιφύλαξης αυτής, η Χώρα μας διατηρεί το δικαίωμα να φορολογεί και αυτή με συντελεστή μέχρι 10% τα δικαιώματα, που προκύπτουν στο έδαφος της και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού της προς κύρωση Σύμβασης, το πρωταρχικό δικαίωμα φορολογίας των δικαιωμάτων διατηρεί στο Κράτος της κατοικίας του δικαιούχου, ενώ παράλληλα αναγνωρίζεται και στο Κράτος της πηγής το δικαίωμα φορολογίας σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία του, αλλά ο φόρος που επιβάλλεται δεν θα υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

Άρθρο 13

Ωφέλεια από κεφάλαιο

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση της ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και ανήκει σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, το δικαίωμα φορολογίας δίδεται και στα δύο κράτη.

Περαιτέρω ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση κινητής επαγγελματικής περιουσίας, η οποία ανήκει σε μία μόνιμη εγκατάσταση την οποία διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο

Κράτος μία επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και παρέχεται το δικαίωμα φορολογίας και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη.

Η ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας, που ανήκει στην επιχείρηση και συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή των αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών. Κατά συνέπεια, στην προς κύρωση Σύμβαση, όσον αφορά την περίπτωση φορολογίας της ωφέλειας που θα προκύψει από την εκποίηση των πλοίων που εκτελούν διεθνείς μεταφορές, το αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας έχει το κράτος, τη σημαία του οποίου φέρει το πλοίο. Στην περίπτωση, δε φορολογίας της ωφέλειας αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές, το αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας έχει το κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται αυτά τα αεροσκάφη.

Η ωφέλεια που προκύπτει από εκποίηση οποιουδήποτε άλλου, πλην των παραπάνω, περιουσιακού στοιχείου φορολογείται αποκλειστικά στο κράτος κατοικίας του δικαιούχου.

Άρθρο 14

Ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ρυθμίζονται τα θέματα της φορολογίας του εισοδήματος από την άσκηση ελευθερίων επαγγελματιών και άλλων δραστηριοτήτων ανεξαρτήτου χαρακτήρα.

Κατ' αρχήν, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, το εισόδημα από την άσκηση τέτοιων δραστηριοτήτων φορολογείται αποκλειστικά στο κράτος της κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος.

Εν τούτοις, στην περίπτωση που ο παρέχων τις υπηρεσίες, κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος «καθορισμένη βάση» ή διαμένει σε αυτό για συνεχή περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν τις 183 ημέρες για οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή λήγει στο οικείο οικονομικό έτος, το κράτος αυτό έχει το δικαίωμα να φορολογήσει το σχετικό εισόδημα.

Για τον προσδιορισμό του όρου «καθορισμένη βάση», εφαρμόζονται οι αρχές του άρθρου 5 της Σύμβασης, σχετικά με τη μόνιμη εγκατάσταση.

Άρθρο 23

Εξάλειψη της διπλής φορολογίας

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ρυθμίζεται το βασικό θέμα της αποφυγής της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, σε περιπτώσεις, κατά τις οποίες, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, το δικαίωμα προς φορολογία για το ίδιο εισόδημα δίδεται και στα δύο κράτη, στο ένα δηλαδή, βάσει της αρχής της πηγής και στο άλλο, βάσει της αρχής της κατοικίας.

Στο σχετικό άρθρο της προς κύρωση Σύμβασης, προβλέπεται ότι το κράτος κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος, πιστώνει (με τη μέθοδο της κανονικής πίστωσης) το φόρο που καταβλήθηκε στο κράτος πηγής, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το δικαίωμα προς φορολογία κατανέμεται μεταξύ του κράτους της πηγής και του κράτους της κατοικίας.

Επίσης, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, το εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους εξαιρείται από τη φορολογία στο κράτος αυτό, μπορεί ωστόσο, το εν λόγω εισόδημα να λαμβάνεται υποψιν κατά τον υπολογισμό του φόρου στο υπόλοιπο εισόδημα ενός τέτοιου κατοίκου (εξαίρεση με προοδευτικότητα).

Άρθρο 24

Μη διακριτική μεταχείριση

Το άρθρο αυτό είναι επίσης σημαντικό διότι με τις διατάξεις του επιχειρείται η καθιέρωση, όπου είναι δυνατόν, ίσων όρων φορολογίας για τους υπηκόους ή επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι των υπηκόων ή επιχειρήσεων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, εφόσον βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες ή στον ίδιο τομέα οικονομικής δραστηριότητας.

Άρθρο 25

Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται η διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, για την επίλυση διαφορών που ανακύπτουν, κατά την εφαρμογή *la to sensu* της προς κύρωση Σύμβασης. Ειδικότερα προβλέπεται ότι οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία ζητήματα, σχετικά με την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Επίσης, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, παρέχεται η ευχέρεια στις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών να διαβουλεύονται μεταξύ τους προς το σκοπό της αποφυγής της διπλής φορολογίας, σε περιπτώσεις, οι οποίες δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση. Περαιτέρω, προβλέπεται ότι, εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών, δύναται να ανταλλάσσουν τις απόψεις τους στο πλαίσιο μεικτής επιτροπής, αποτελούμενης από εκπροσώπους των αρμόδιων αυτών αρχών των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 26

Ανταλλαγή πληροφοριών

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, σκοπείται η συνεργασία των φορολογικών αρχών των δύο Κρατών, για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής.

Οι φορολογικές αρχές των δύο Κρατών ανταλλάσσουν δια των αρμόδιων αρχών πληροφορίες, οι οποίες είναι απαραίτητες, για την εφαρμογή τόσο της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλόμενων Κρατών, όσο και των διατάξεων της Σύμβασης. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, οι πληροφορίες αφορούν στους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, διασφαλίζεται ο απόρρητος χαρακτήρας των πληροφοριών αυτών και τίθενται περιορισμοί στα όρια της ανταλλαγής.

Άρθρο 27

Συνδρομή στην είσπραξη

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, σκοπείται η αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των αρμόδιων αρχών των Συμ-

βαλλόμενων Κρατών, για την είσπραξη των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2 της Σύμβασης, με την προϋπόθεση ότι το κράτος, το οποίο αιτείται τη συνδρομή, έχει λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την είσπραξη αυτών των φόρων.

Θέτοντας τα παραπάνω υπόψη της Ολομέλειας της Βουλής εισηγούμεθα την ψήφιση του Σχεδίου νόμου που υποβάλλουμε.

Αθήνα, 14 Ιανουαρίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ. Παπακωνσταντίνου

Γ. Α. Παπανδρέου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Λ. Κατσέλη

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος, που υπογράφηκε στο Ραμπάτ, στις 20 Μαρτίου 2007, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 22 παρ. 2 αυτής.

Αθήνα, 14 Ιανουαρίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ. Παπακωνσταντίνου

Γ. Α. Παπανδρέου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Λ. Κατσέλη

Αριθμ. 145/30/2009

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος»

Με τις διατάξεις του ανωτέρω νομοσχεδίου κυρώνεται η Σύμβαση που υπεγράφη, στο Ραμπάτ στις 20 Μαρτίου 2007, μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής, αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος.

Α. Με το άρθρο πρώτο κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η ανωτέρω Σύμβαση, με τις διατάξεις της οποίας προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. Προσδιορίζονται το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης και η έννοια των όρων που αναφέρονται σε αυτήν.

(άρθρα 1-5)

2. Το εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο τελευταίο. Η προαναφερόμενη ρύθμιση εφαρμόζεται στο εισόδημα που προέρχεται από: i) την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλης μορφής εκμετάλλευση ακίνητης περιουσίας, ii) ακίνητη περιουσία επιχείρησης και iii) ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

(άρθρο 6)

3.α. Θεσπίζεται η γενική αρχή κατά την οποία κάθε κράτος έχει αποκλειστικό δικαίωμα να φορολογεί τα εμπορικά και βιομηχανικά κέρδη μιας επιχείρησής του, εκτός αν η επιχείρηση αυτή ασκεί εργασίες στο άλλο Συμ-

βαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης.

β. Κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, αφαιρείται μεταξύ των άλλων εξόδων και ένα τμήμα των γενικών και διαχειριστικών εξόδων τα οποία πραγματοποιούνται από το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης για λογαριασμό της μόνιμης εγκατάστασης.

(άρθρο 7)

4. Καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο φορολογούνται τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές. Συγκεκριμένα, για τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση πλοίων καθιερώνεται το κριτήριο του νηολογίου του πλοίου (σημαία). Όσον αφορά στη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση αεροσκαφών λαμβάνεται υπόψη η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται τα αεροσκάφη.

(άρθρο 8)

5. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη φορολογία των/της: α) κερδών από επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, β) μερισμάτων που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, γ) τόκων και των δικαιωμάτων που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δ) ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση ακίνητης ή άλλης μορφής περιουσίας που βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και ανήκει σε κάτοικο του άλλου Κράτους, ε) εισοδημάτων από ανεξάρτητες και εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες, στ) αμοιβών διευθυντών και των μισθών, ημερομισθίων κ.λπ. ανώτατων στελεχών εταιρειών, που είναι κάτοικοι του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ζ) εισοδημάτων καλλιτεχνών και αθλητών, η) συντάξεων, πληρωμών και αμοιβών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και των αμοιβών και συντάξεων για κρατικές υπηρεσίες, θ) χρηματικών ποσών προς σπουδαστές, αμοιβών για διδασκαλία και έρευνα, καθώς και των μη κατονομαζομένων στη σύμβαση εισοδημάτων.

(άρθρα 9-22)

6. Προβλέπονται οι μέθοδοι αποφυγής της διπλής φορολογίας. Ειδικότερα ορίζεται ότι:

i) Όταν το εισόδημα που αποκτάται μπορεί, κατά τις διατάξεις της κυρούμενης Σύμβασης, να φορολογείται και στα δύο κράτη, τότε εφαρμόζεται η μέθοδος της πίστωσης του φόρου (το Κράτος της κατοικίας αναγνωρίζει ως έκπτωση το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε στο άλλο Κράτος).

ii) Σε περίπτωση που το αποκτώμενο εισόδημα, εξαιρείται, κατά τις διατάξεις της κυρούμενης Σύμβασης, από τη φορολογία στο Κράτος της κατοικίας, μπορεί το Κράτος αυτό, κατά την εφαρμογή της μεθόδου εξαίρεσης του φόρου, να λάβει υπόψη το εισόδημα που έχει εξαιρεθεί, για τον καθορισμό του φορολογικού συντελεστή που θα εφαρμοστεί στο υπόλοιπο εισόδημα του κατόικου του.

(άρθρο 23)

7.α. Καθιερώνεται η μη διακριτική μεταχείριση, όσον αφορά στην επιβολή φορολογίας για υπηκόους ή επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι των υπηκόων ή επιχειρήσεων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, εφόσον βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες ή μέσα στον ίδιο τομέα δραστηριότητας.

β. Εξασφαλίζεται διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού για την επίλυση διαφορών που ανακύπτουν σχετικά με την εφαρμογή της Σύμβασης.

γ. Προβλέπεται η δυνατότητα επικοινωνίας μεταξύ

των αρμόδιων αρχών είτε απευθείας είτε μέσω μικτής επιτροπής, καθώς και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων υπηρεσιών των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών. (άρθρο 24-26)

8. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή, στο βαθμό που επιτρέπεται από την εσωτερική τους νομοθεσία, προκειμένου να εισπραχθούν οι καλυπτόμενοι από την κυρούμενη Σύμβαση φόροι. (άρθρο 27)

9. Ορίζεται ότι η Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών. (άρθρο 28)

Β. Με το άρθρο δεύτερο, σε συνδυασμό με το άρθρο 29 της κυρούμενης Σύμβασης, προσδιορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος του υπό ψήφιση νόμου και της Σύμβασης.

Γ. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλείται σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού ενδεχόμενη δαπάνη, σε περίπτωση επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών των δύο κρατών μέσω μικτής επιτροπής. Η δαπάνη αυτή, εφόσον πραγματοποιείται, εκτιμάται ότι, θα ανέλθει στο ποσό των 3.600 ευρώ, οσάκις η επιτροπή συνεδριάζει στο Μαρόκο και στο ποσό των 1.000 ευρώ όταν η επιτροπή συνέρχεται στην Ελλάδα. (άρθρο 25 παρ. 4)

Τέλος με τη διευκόλυνση της ανταλλαγής αγαθών και υπηρεσιών, καθώς και της κίνησης κεφαλαίων και προσώπων μεταξύ των δύο χωρών στο πλαίσιο εφαρμογής της κυρούμενης Σύμβασης αναμένεται να διευρυνθεί η φορολογική βάση, γεγονός που θα έχει ως αποτέλεσμα την απόδοση συνολικά περισσότερων εσόδων στον Κρατικό Προϋπολογισμό, παρά τους τιθέμενους με τη Σύμβαση χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές και την εφαρμογή των μεθόδων εξάλειψης της διπλής φορολογίας.

Αθήνα, 7 Δεκεμβρίου 2009

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Λέτσιος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος»

Με το ανωτέρω σχέδιο νόμου, κυρώνεται η Σύμβαση που υπογράφηκε στο Ραμπάτ, στις 20 Μαρτίου 2007, μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου. Με τη Σύμβαση αυτή επιδιώκεται η αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, όταν κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα από πηγές εντός του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Με αυτόν τον τρόπο αίρεται ένα σημαντικό εμπόδιο στις συναλλαγές μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών και δι-

ευκολύνεται η μεταξύ τους ανταλλαγή αγαθών και υπηρεσιών, καθώς και η κίνηση κεφαλαίων και προσώπων.

Η επίδραση γενικά της Σύμβασης αυτής στον Κρατικό Προϋπολογισμό δεν μπορεί να εκτιμηθεί, διότι εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα, μελλοντικά και αβέβαια.

Με το φορολογικό καθεστώς που ισχύει σήμερα στη Χώρα μας, η Ελλάδα φορολογεί επί τη βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας της τα εισοδήματα ή κέρδη που πραγματοποιούνται στο έδαφός της, από κατοίκους του Βασιλείου του Μαρόκου.

Μετά τη θέση σε ισχύ της εν λόγω Σύμβασης, η Ελλάδα πρόκειται να φορολογεί:

(α) σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία της, τα κέρδη των επιχειρήσεων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, τα οποία αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση των επιχειρήσεων αυτών στη Χώρα μας,

(β) με συντελεστή 10% τους τόκους και τα δικαιώματα που προκύπτουν στην Ελλάδα και καταβάλλονται σε κατοίκους του Μαρόκου. Σημειώνεται ότι, με βάση τις διατάξεις της εσωτερικής φορολογικής νομοθεσίας μας, τα πρόσωπα - δικαιούχοι (φυσικά ή νομικά) των τόκων φορολογούνται στην Ελλάδα με συντελεστή που κυμαίνεται από 10% έως 25% ανάλογα με την πηγή προέλευσής τους. Τα δε δικαιώματα, φορολογούνται με συντελεστή από 10% έως 20% ανάλογα της περιπτώσεως, (για παράδειγμα όταν ημεδαπή Α.Ε. καταβάλλει δικαιώματα σε αλλοδαπή συνδεδεμένη εταιρεία με έδρα στην Ε.Ε., και για μεταβατική περίοδο 4 ετών, αρχής γενομένης τον Ιούλιο του έτους 2005, τα δικαιώματα φορολογούνται με 10%),

(γ) με συντελεστή 5% τα μερίσματα των εταιρειών, όταν ο δικαιούχος αυτών είναι εταιρεία του Μαρόκου (εκτός της προσωπικής εταιρείας) με άμεση συμμετοχή, τουλάχιστον 25%, στο κεφάλαιο ελληνικής εταιρείας, η οποία καταβάλλει τα μερίσματα και με συντελεστή 10% τα μερίσματα για όλες τις άλλες περιπτώσεις. Σημειώνεται ότι με βάση τις εσωτερικές διατάξεις, για τα μερίσματα θα γίνεται παρακράτηση φόρου με 10% από 1.1.2009 με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης των δικαιούχων (άρθρο 18 του ν. 3697/2008 ΦΕΚ 194 Α' / 25.9.2008).

Για τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές η χώρα μας διατηρεί το αποκλειστικό δικαίωμα να φορολογεί τα πλοία με ελληνική σημαία. Σε ότι αφορά την εκμετάλλευση αεροσκαφών ή οχημάτων σε διεθνείς μεταφορές, θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

Η Επιτροπή, που προβλέπεται από το άρθρο 25 παρ. 4 της παρούσας Σύμβασης, και επιλαμβάνεται των περιπτώσεων αμοιβαίου διακανονισμού, δηλαδή όταν φορολογούμενα πρόσωπα κάτοικοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, που αντλούν εισόδημα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, προσφεύγουν στις αρμόδιες αρχές, προκειμένου να εξετασθεί το ενδεχόμενο μη ορθής εφαρμογής των διατάξεων της Σύμβασης για τα ανωτέρω εισοδήματα, δεν απασχόλησε κατά το παρελθόν τις αρμόδιες Αρχές, καθώς ήταν δυνατή η διευθέτηση των εν λόγω περιπτώσεων σε επίπεδο Διευθύνσεων των αρμοδίων Φορολογικών Αρχών. Σε κάθε περίπτωση όμως, εκτιμάται ότι οι δαπάνες που ενδεχομένως θα απαιτηθούν για τη σύσταση μιας τέτοιας Επιτροπής δεν θα ανέλθουν σε επίπεδο επιβαρυντικό για το Κρατικό Προϋπολογισμό.

Η απώλεια στα κρατικά έσοδα, εάν τυχόν προκύψει από τις ρυθμίσεις της υπό κύρωση Σύμβασης, εκτιμάται ότι θα αντισταθμισθεί από το συνολικό ύψος των κρατικών εσόδων, καθόσον, με τη Σύμβαση που κυρώνεται δημιουργούνται οι κατάλληλες προϋποθέσεις για την ενθάρρυνση ανταλλαγής των αγαθών και υπηρεσιών και της ελευθερίας κίνησης των κεφαλαίων. Έτσι, οι οικονομικές συναλλαγές μεταξύ των δύο Χωρών θα αυξηθούν και αναμένεται να εισρεύσουν κεφάλαια από το Μαρόκο στην Ελλάδα, εξαιτίας της δραστηριοποίησης ελληνικών επιχειρήσεων στη Χώρα αυτή.

Συνεπεία των ανωτέρω θα είναι η πραγματοποίηση στην Ελλάδα, μετά τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης αυτής, περισσότερων εισοδημάτων από εκείνα τα οποία πραγματοποιούνται χωρίς αυτήν. Αυτό σημαίνει ότι θα διευρυνθεί στην Ελλάδα η φορολογική βάση, η οποία έστω και με χαμηλότερους συντελεστές, θα αποδώσει αυξημένο συνολικό φόρο εισοδήματος. Εκτός, όμως, από τις προσδοκώμενες θετικές επιπτώσεις στο πεδίο της άμεσης φορολογίας, η προς κύρωση Σύμβαση αναμένεται να επιδράσει θετικά, λόγω της αναμενόμενης αύξησης των συναλλαγών και στο πεδίο της έμμεσης φορολογίας, το οποίο δεν καλύπτεται από την παρούσα Σύμβαση.

Εν' κατακλείδι, επειδή η Σύμβαση που κυρώνεται, βασίζεται στη αρχή της αμοιβαιότητας, οποιαδήποτε πρόνομια παρέχονται μέσω αυτής σε κατοίκους του Μαρόκου (φυσικά ή νομικά πρόσωπα), παρέχονται εξίσου και σε κατοίκους της Ελλάδας (φυσικά ή νομικά πρόσωπα) στις περιπτώσεις που αυτοί αποκτούν εισόδημα από πηγές εντός του Μαρόκου ή ασκούν δραστηριότητα στη Χώρα αυτή.

Αθήνα, 16 Δεκεμβρίου 2009

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ